JARJ Jamal Academic Research Journal-an Interdisciplinary ISSN(P): 0973-0303
N.Amirudeen et al, JARJ-Vol-3-1-May-2022:126-134 ISSN(O): 2582-5941

ஆய்வு நோக்கில் இஸ்லாமிய சிறுகதையியல் கோட்பாடு

Theroy of Islamic Short Story: A Research Study

N.Amirudeen[1], Dr. S. Shahul Hameed[1]
[1]*Assistant Professor PG and Research Department of Tamil, Jamal Momamed College (Autonomous) Tiruchirappalli – 620 020. India*

Abstract

Islamic Short Story theory is About Short Stories on Social Ideas Social Problems, Soultions and Islamic Values. This Article Examines the above Hypothesis . The Following sub head lines are discussed in the Article such as the Nostalgia of the mature virgins, kindness, the unchanging affection of the step mother, the remarriage of the brides maides, the femininity, the burden of the family, the poverty, things found out, the oppression of workers, poverty and motherhood. Each short story is briefly reviewed taking into account the total page number of the article.

Keywords : Islam, Short Story, Dowry, Rice, Marriage, Nostalgia, Poverty, Maturity, Theory, groom, Goat, Work, Motherhood and Feminism.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இஸ்லாமிய சிறுகதையியல் **கோட்பாடு** என்பது இஸ்லாமியச் சிறுகதைகளில் சமூகச் சிந்தனைகளும், சமூகச் சிக்கல்களும், தீர்வுகளும், இஸ்லாமிய விழுமியங்களும் **நிறைந்திருக்கின்றன** என்பதாகும். இக்கோட்பாட்டையே கருதுகோளாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. **முதிர் கன்னிகளின் ஏக்கம், நற்குணம், மாற்றாந்தாயின் மாறாத பாசம், கைம்பெண் மறுமணம், பெண்ணுரிமை, குடும்ப பாரம், வறுமை, கண்டெடுத்த பொருள், தொழிலாளர்கள் மீதான அடக்குமுறை, வறுமை மற்றும் தாய்மை** ஆகியவற்றை உட்தலைப்புகளாகக் கொண்டு **ஆராயப்பட்டுள்ளது**. கட்டுரையின் பக்க எண்ணிக்கையைக் **கணக்கில்** கொண்டு ஒவ்வொரு சிறுகதையும் சுருக்கமாக **ஆய்வு** செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுக் களம்

இஸ்லாமிய இலக்கியக் **கழகத்தால்** வெளியிடப்பட்ட **இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்** எனும் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற ஜே.எம்.சாலி எழுதிய **நெருஞ்சிப்பூ** , ஷேக்கோ எழுதிய **மாடிவீட்டு மாப்பிள்ளை**, கருணா மணாளன் எழுதிய **மௌனத்தின் நாவுகள்**, ஏ.ஏ.ரஷீத் எழுதிய **உபகாரம்,** வி.நூர்.முகமது **எழுதிய சம்மதமா?**, சி.ஜே.ஷாஜஹான் எழுதிய **பரீதா வேலைக்குப் போகிறாள்**, ஆளுர் ஜலால் எழுதிய **நாவூரம்மா,** ஆர்னிகா நாசர் எழுதிய **கண்டெடுத்த பொருள்**, இருகூரான் எழுதிய **சோறு** மற்றும் தூயவன் எழுதிய **மடி நனைந்தது** ஆகிய பத்து சிறுகதைகள் இந்த ஆய்வுக்காக **எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன**.

கலைச்சொற்கள்: இஸ்லாம், **சிறுகதை**, வரதட்சணை, சோறு, திருமணம், சித்தி, ஏக்கம், வறுமை, முதிர்கன்னி, கோட்பாடு, **மாப்பிள்ளை**, ஆடு, வேலை, தாய்மை, பெண்ணுரிமை.

முன்னுரை

மணிக்கொடி என்ற **இலக்கிய** இதழின் மூலம் தமிழில் சிறுகதைகள் எழுச்சியுற்ற **போதிலும்** தமிழ் இஸ்லாமிய சமூகத்தில் சிறுகதை **இலக்கியம்** அப்போது தோன்றவில்லை. இஸ்லாமிய **எழுத்தாளர்களும்** பெரிதாக ஆர்வம் காட்டவில்லை. அதற்குக் **காரணம்** இலக்கியப் படைப்பானது இஸ்லாமியக் **கோட்பாடுகளை** மீறிச் சென்று விடுமோ என்ற குற்ற உணர்ச்சி **இஸ்லாமிய** சமூகத்திடம் மிகைத்து இருந்தது. ஒரு **கோட்பாட்டை** தவறாக எழுதுவது, தவறாக புரிந்து கொள்வது **என்ற** இரண்டு வகை நிலைப்பாடுகள் இருக்கும். இதில் **இரண்டாவது** வகை மக்களிடையே மிக வேகமாக பரவி விட வாய்ப்புண்டு. இப்படிப்பட்ட சூழலில் **இஸ்லாமிய** சிறுகதைகளை எழுதுவதற்காக துணிந்து, தொடர்ந்து **எழுதி** வந்தவர்களை நாம் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்

முதிர்கன்னிகளின் ஏக்கம்

சில குடும்பங்களில் கன்னிப் **பெண்களுக்கு** திருமணம் தள்ளிப் போய்க் கொண்டே **இருக்கும்**. அச்சூழலில் அப்பெண்களின் ஏக்கத்தை **வார்த்தைகளில்** வடிக்க இயலாது. இதற்கு சற்று அடுத்த நிலையாக **ஒரு** குடும்பத்தில்

இளையவளுக்கு திருமணம் நிகழ்ந்து, **மூத்தவள்** கன்னியாகவே இருந்து கொண்டு தங்கையின் **திருமண** வாழ்வை ஏக்கத்தோடு பார்க்கும் காட்சிகளையும், மூத்தவளின் இதயக் குமுறல்களையும், **அவளின்** நிறைவேறாத ஆசைகளையும் ஜே.எம்.சாலி **தன்னுடைய** நெருஞ்சிப்பூ என்ற சிறுகதையின் வாயிலாக நமக்கு **உணர்த்துகிறார்**.

ஜுபைதாவும், முனீராவும் இணைபிரியாத அக்கா தங்கைகளாக இருந்தார்கள். ஜுபைதாவை பெண் பார்க்க வந்த மாப்பிள்ளை, தங்கை **முனீராவை** பிடித்திருக்கிறது என்று சொல்ல... **குடும்பத்தில்** ஒரே குழப்பம். ஜுபைதாவே அனைவரையும் **சமாதானம்** செய்து, இது நல்ல சம்பந்தம். இதை விட்டால் **நமக்குத்தான்** நஷ்டம். எனவே தங்கையின் படிப்பு **முடிந்தவுடன்** அடுத்த வருடம் இத்திருமணத்தை நடத்தி விடலாம் **என்றாள்**. தந்தையும் யோசித்துப் பார்த்தார். மூத்தவள் **சொல்வது** சரிதான். இவளுக்கும் ஒரு வரன் பார்த்து, இருவரின் **திருமணத்தையும்** ஒரே மேடையில் வைத்து **விடவேண்டும்** என்று முடிவு செய்து விட்டார்.

அதற்குப் பிறகு பல **வரன்கள்** வந்துவிட்டன. எதுவும் மூத்தவளுக்கு **பொருந்தவில்லை**. சுபைதாவுக்கு வயது ஏறிக் கொண்டே இருக்க, **முனீராவுக்கு** திருமணம் முடிந்துவிட்டது. அடுத்த **பதினைந்தாவது** நாளில் ஜுபைதாவுக்கு நல்ல வரன் ஒன்று **வந்தது**. திருமணம் நடக்க இருந்த கடைசி நேரத்தில் **சீர்வரிசை** போதவில்லை என்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் **திருமணத்தை** நிறுத்தி விட்டுச் சென்று விட்டார்கள்... **இதனால்** ஜுபைதா திருமணத்தையே வெறுக்க **ஆரம்பித்தாள்**. ***இந்த வாழ்க்கையே வேண்டாம். காசு பணத்துக்கு சந்தைக் கடைச் சரக்கு மாதிரி விலைபேசி வாங்குகிறவர்களோடு மனங்கலந்து என்னால் வாழ முடியாது. உணர்ச்சியற்றவர்களோடு வாழ்வதைவிட ஊமைப் பெண்ணாகவே இருக்கிறேன். உங்கள் அமைதியைக் குலைக்கிற எந்த காரியத்திற்கும் நான் உடந்தையாக மாட்டேன்... அத்தா*** [1] என்று ஜுபைதா கெஞ்சினாள். வரதட்சணையால் **திருமண** வாழ்க்கை மறுக்கப்படும் கன்னிப்பெண்களின் **இதயக்** குமுறலை எழுத்தாளர் இங்கு அழகாக வடித்துள்ளார்.

அடுத்த வருடத்திலேயே **கர்ப்பம்** தரித்த முனீரா பிரவசத்திற்காக தாய்வீடு **வந்துவிடுகிறாள்**. அவளை தாயன்போடு கவனித்து வருகிறாள் ஜுபைதா. ஒருநாள் வீட்டில் யாரும் இல்லாத நேரத்தில் **திடீரென்று** வந்து நின்றவன் ஜுபைதாவின் பள்ளி **பருவத்து** நண்பன் சித்திக். வீட்டில் யாரும் இல்லையா? நான் **பிறகு** வருகிறேன் என்ற வெட்கம் கலந்த வார்த்தைகளை **வீசி** விட்டு புறப்பட்டு விட்டான்.

அவன் வந்து போனதிலிருந்து ஜுபைதாவின் உள்ளத்தில் ஒரு தென்றல் வீச **ஆரம்பித்தது**. ஏற்கனவே இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து **கொண்டிருந்தார்கள்**. படிப்பு முடிந்த கையோடு வெளிநாடு **சென்று** விட்டதால், கடந்த பத்தாண்டுகளாக அவனை **பார்க்க** முடியவில்லை. காலப்போக்கில் ஜுபைதாவும் அவனை மறந்திருந்தாள். இப்போது மீண்டும் அவன் வந்ததில் **அவளுக்கு** அவ்வளவு மகிழ்ச்சி. சித்திக் தனது வீட்டில் நான் ஜுபைதாவையே திருமணம் செய்து கொள்வேன். **ஆனால்** இம்முறை வெளிநாட்டுப் பயணம் சென்று முடித்து **வந்த** பிறகு தான் திருமணம் என்று உறுதிபடச் **சொல்லி** விட்டான். அதனால் தான் என்னவோ சித்திக் **வீட்டுக்குச்** சென்ற ஜுபைதாவை அவனுடைய தாயார் **மருமகளாகவே** பார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டார். அவளை **அழைத்து** தலை நிறைய மல்லிகைப் பூவைச் சூட்டி நெஞ்சோடு **அணைத்துக்** கொண்டார். வெட்கத்தோடு வீடு திரும்பிய ஜுபைதா, அடுத்து அவன் எப்பொழுது இந்தியா **திரும்புவான்**. எப்போது திருமண வாழ்க்கை துவங்கும் என்று **சிந்திக்க** ஆரம்பித்தாள்.

இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கூட கழிந்திருக்காது. திடீரென்று ஒரு செய்தி. **வெளிநாட்டில்** நடந்த தொழிற்சாலை விபத்தில் சித்திக் **மாண்டு** போனான். செய்தியறிந்து அடியற்ற மரம் போல் **வீழ்ந்தாள்** ஜுபைதா. அதே நேரம் என்ன செய்கிறாய் ஜுபைதா? உன் தங்கைக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. **சீக்கிரமாக** வா.. என்ற சத்தத்தைக் கேட்டு, தனக்காக **அழுவதா**? இல்லை தங்கைக்காக சிரிப்பதா? என்று **தெரியாமல்** சோகங்களை மறைத்துக்கொண்டு புன்சிரிப்போடு **குழந்தையைப்** பார்க்க ஓடி வருகிறாள் முதிர்கன்னி ஜுபைதா. பல முதிர் கன்னிகளின் திருமணக் கனவு சிதைந்து போவதை ஜுபைதா என்ற பாத்திரத்தின் வழியே **எழுத்தாளர்** ஜே.எம்.சாலி நமக்கு விளக்கியுரைக்கிறார்.

நற்குணம்

ஷேக்கோ எனப்படும் எஸ்.**எம்**.எஸ் முகமது காசீம் எழுதிய மாடிவீட்டு மாப்பிள்ளை **என்ற** சிறுகதையில் ஏழை, பணக்காரன் என்ற **முரண்பாடு** உடைக்கப்படுகின்றது. எஸ்.எம்.புரவிஸன் ஸ்டோர் **முதலாளி** காஜா

மைதீனுக்கு ஒரு மகனும் ஒரு மகளும் இருந்தார்கள். மகன் பத்தாவது தேர்ச்சி பெறாததால் தந்தையுடன் கடையில் உதவியாக இருக்கின்றான். இக்கடையில் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு எடுபிடியாக வந்து சேர்ந்தவன் மன்சூர் அலி. கடுமையான உழைப்பால் முதலாளியிடம் நற்பெயர் பெற்றவன். மன்சூர் அலிக்கும் ஒரு தங்கை உண்டு.

ஒருநாள் மன்சூர் அலி நல்லெண்ணெய் டின்னை கொட்டிவிட எண்ணெய் முழுவதும் சாலையில் ஓடி வீணாகி விடுகின்றது. ஆனால் முதலாளி எதுவும் சொல்லவில்லை. சில வாரங்கள் கழித்து முதலாளி, டேய் மன்சூர் உங்க அம்மாவை நான் வரச் சொன்னதாகச் சொல்லு... என்கிறார். மன்சூருக்கு உள்ளத்தில் பயம் கொப்பளித்தது. தான் நல்லெண்ணையைக் கொட்டிய விஷயத்தை கூறி, எச்சரிப்பதற்காகத்தான் அழைக்கிறார் என்று எண்ணிக்கொண்டான்.

அடுத்த நாள் தன் அம்மாவை முதலாளி வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தான். அங்கு முதலாளி, தன் மகளுக்கு மன்சூரைத் திருமணம் செய்து வைக்க விரும்புவதாகக் கூறுகிறார். ***என்னத்தா திடீர்ன்டு சொல்றிய...? எனக்குக் கையும் ஓடலெ, காலும் ஓடலெ!.... எங்கிட்டயும் ஒரு குமரு வூட்லெ சமஞ்சு இருக்குது. அதெ ஒருத்தன் கையில புடிச்சுக் குடுத்துப்புட்டுத்தானேத்தா, இவனுக்கு ஆகவேண்டியதைப் பார்க்கணும்...[2].*** என்று மன்சூரின் அம்மா படபடவென பேசினாள்.

அதைக்கேட்ட முதலாளி, நீங்க சம்மதிச்சா என் மகள் ஜமீலாவை உங்கள் மகன் மன்சூருக்கு கட்டி கொடுக்கின்றேன். என் மகன் அன்வருக்கு உங்கள் மகள் மரியம் பீவியை கட்டி வைக்கிறேன். ஒரே நாளில் இருதிருமணங்களையும் வைத்துவிடலாம் என்று கூறினார். மன்சூர் அலியின் உறவினர்களிடம் கலந்து பேசி, அம்மா சம்மதம் தெரிவிக்கவே, ஒரு நல்ல நாளில் இரு திருமணங்களும் நிறைவேறின. ஏழை வீட்டு மகனுக்கு பணக்கார வீட்டு மகள் மனைவியாக அமைந்தாள். பணக்கார வீட்டு மகளுக்கு அந்த ஏழை வீட்டு மகன் கணவனாக ஆனான்.

இப்படிப்பட்ட திருமணங்கள் தொடர்ந்து நடந்தால் சமூகத்தில் ஏழை முதிர்கன்னிகள் இருக்க வாய்ப்பே இல்லை என்று ஊர் பேசிக்கொண்டிருந்தது என்று ஆசிரியர் கதையை முடிக்கின்றார். இக்கதையில் நற்குணத்தை மட்டுமே பார்த்து தன் பிள்ளைகளுக்கு திருமணத்தை முடிக்கும் ஒரு செல்வந்தரின் நல்ல உள்ளத்தையும், திருமணம் நிச்சயிக்கப்படும் பொழுது மண மக்களின் நற்குணத்தையே பிரதானமாக பார்க்கவேண்டும் என்ற இஸ்லாமியக் கருத்தையும் இக்கதை விளக்குகின்றது.

மாற்றாந்தாயின் மாறாத பாசம்

ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் நுழையும் இரண்டாவது மனைவி முதல் தாரத்துக் குழந்தைகளை துன்பப்படுத்தும் நிகழ்வுகள் ஆங்காங்கே நடந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. பொதுவாக சித்தி என்றாலே கொடுமை என்பது எழுதப்படாத பொருளாக மாறிவிட்டது. இச்சூழலில் மாற்றாந்தாயின் மற்றொரு அன்பு முகத்தை மௌனத்தின் நாவுகள் என்ற கதை வழியாக கருணா மணாளன் நமக்கு அழகுபடச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

ஃபரீத் மற்றும் ஹபீபா தம்பதியருக்கு ஷகீலா என்ற மூன்று வயதான பெண் குழந்தை ஒன்று இருந்தது. உடல்நலக்குறைவால் ஹபீபா இறந்துவிட்டாள். ஃபரீத் அதே பகுதியில் உள்ள விவாகரத்து பெற்ற, நசீர் என்ற பத்து வயது ஆண் குழந்தைக்குத் தாயான நஜ்மா என்ற பெண்ணை மறுமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினான். ஆனால் உறவினர்கள் கடுமையாக இதனை எதிர்த்தனர். உன்னுடைய இறந்துபோன மனைவி ஹபீபா மிகவும் இரக்க குணம் வாய்ந்தவள். ஆனால் இந்த நஜ்மா அப்படியல்ல. இளம் வயதானாலும் வாய்த்துடுக்கு உடையவள். கறாராகப் பேசக்கூடியவள். இவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டால் உன் மகள் ஷகீலாவை சரியாக பார்த்துக் கொள்ள மாட்டாள். எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளாத ஃபரீத் ஆடம்பரமின்றி சிறிய கூட்டத்தைக் கூட்டி, நஜ்மாவை மறுமணம் புரிந்து கொண்டான்.

திருமண சடங்குகள் அனைத்தும் முடிந்து, அனைவரும் சென்ற பிறகு நஜ்மாவின் பையன் நசீரும், ஃபரீதின் குழந்தை ஷகீலாவும் மூலையில் உட்கார்ந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். என் குழந்தையை நம் குழந்தையாக நீ கவனிக்க வேண்டும் என்ற உறுதிமொழியை ஃபரீத், நஜ்மாவிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டான். அதன்பின் நஜ்மாவின் குணம் முற்றிலும் மாறிப்போனது. தன் மகனை கவனிப்பதை விட்டுவிட்டு ஃபரீதின் மகளை மிக

அதிகமாக நேசித்து, கவனித்து **வந்தாள்**. தின்பண்டம் கேட்டு அழும்பொழுது, நசீருக்கு கடலை பொட்டலமும், ஷகீலாவுக்கு பாதாம் அல்வாவும் **வாங்கிக்** கொடுத்தாள்.

ஒரு கட்டத்தில் சிறுவன் நசீர் **மனம்** வெதும்பிப் போனான். தன்னை தாயும் **கவனிப்பதில்லை**, தந்தையும் கவனிப்பதில்லை என்று வருந்தி **வீட்டை** விட்டு ஓடிப் போய் விட்டான். எங்கு தேடியும் நசீர் **கிடைக்கவில்லை**. இப்போதுதான் முதன்முறையாக **நசீருக்காக** நஜ்மா அழ ஆரம்பித்தாள். அழுதுகொண்டே பேச **ஆரம்பித்தாள்**.

சிறுவயது முதலே நான் **என்** சித்தியிடம் சொல்ல முடியாத கொடுமைகளை **அனுபவித்து** வளர்ந்து வந்தேன். அந்தச் சூழல் உங்கள் **மகளுக்கு** வந்து விடக் கூடாது என்பதற்காக என் மகன் என்றும் **பார்க்காமல்** நசீரை நான் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டேன்.. ஃபரீத் குறுக்கிட்டு, நீ கவலைப்படாதே.. அவனை எங்கிருந்தாலும் கண்டுபிடித்து கொண்டு வந்துவிடலாம் **என்று** கூற..... வேண்டாமென நஜ்மா தடுக்கிறாள்.

மேலும்... ***ஆமாங்க நசீர் திரும்பி வந்துவிட்டால், அவன் மறுபடியும் எங்கே ஓடிப் போய் விடுவானோ என்ற தயக்கத்தில் நான் அவன் மீது பரிவு காட்டினால்..... இதுவரை நான் அவனுக்கு ஊட்டி வந்த பத்திய வாழ்க்கையைக் கெடுத்ததாக ஆகிவிடும். மேலும் அவன் மீது பரிவைக் கொட்டத் துவங்கினால் ஷகீலா மீது தான் வைத்திருக்கும் அன்பு எங்கே குறைந்துவிடுமோ என்ற கூச்சமும் ஏற்படுகிறது. தாய் இல்லாத ஒரு குழந்தை மீது நான் செலுத்திவரும் அன்பிற்கு பகரமாக இறைவன் அவன் மீது கருணை வைத்து, அவனை எங்கிருந்தாலும் வாழவைப்பான். என் இதயத்தில் இருந்து எழும் இந்த ஆசைகள் என் மகன் நசீரை வாழவைக்கும்*** [3] எனக்கூறி நா தழுதழுக்கிறாள்.

மாற்றாந் தாயின் மாறாத **உண்மையான** அன்பை எழுத்தாளர் இக்கதையின் வழியாக **உணர்ச்சி** பொங்க உருவகித்துள்ளார்.

கைம்பெண் மறுமணம்

ஏ.ஏ. ரஷீத் எழுதிய உபகாரம் **என்ற** சிறுகதை இளம் விதவைக்கு வாழ்வு தருவதைப் **பற்றி** பேசுகிறது. தன் ஐந்து வயது மகன் நாசரையும் தன் மனைவி மைமூனாவையும் விட்டு விட்டு இறந்து **போனார்** வண்டிக்கார மைதீன். உடல் அடக்கம் செய்ய ஊர் **கூடியது**. இந்த அபலைப் பெண்ணுடைய வாழ்வாதாரம் **குறித்து** பல்வேறு குரல்கள் எழும்பின. இறுதியில் ராவுத்தர் ***இதிலே பேசுற தென்னயிருக்கு அனாதைகளுக்கு ஆதரவு தர வேண்டியது நம்ம மார்க்க கடமையாச்சே .... நீங்களெல்லாம் சொல்றதுக்கு முன்னாடியே நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்துட்டேன். இந்தப் பொண்ணும் அவளோட குழந்தையும் நம்ம குடும்பத்திலே ஒருவராக அவங்க ஆயுசு பரியந்தம் இருந்துட்டுப் போகட்டும்***....[4] என்று பேசவே, **கூட்டம்** அமைதியானது.

மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு தன் சொந்த வீட்டை விட்டுவிட்டு, தன் மகனுடன் **ராவுத்தர்** வீட்டில் அடைக்கலம் புகுந்தாள் மைமூனா. **ராவுத்தர்** அவளின் குடும்பத்திற்கு மிகப் பெரிய உபகாரம் **செய்துவிட்டதாக** மக்கள் பாராட்டினர். சில நாட்கள் **நன்முறையில்** நடத்தப்பட்டாள். நாட்கள் செல்லச் செல்ல **சம்பளம்** இல்லாத வேலைக்காரியாக மாறிப்போனாள். **ராவுத்தரிடம்** தன் கணவன் வாங்கிய ஆயிரம் ரூபாய் **கடனுக்கு** பகரமாக தன் வீட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு **தன்னையும்** வேலைக்காரியாக மாற்றி விட்டிருக்கிறார் **என்று** பிறகு தான் தெரிந்தது,

இச்செய்தி எப்படியோ **ராவுத்தரின்** தங்கை மகனான இக்பாலுக்கு தெரிகிறது. சில **நாட்களில்** மீலாது விழா வரவே, அன்று காலை ஒரு **பெண்மணியை** விட்டு உறவினர் வீட்டுக்கு செல்வதாக கூறி **மைமூனாவையும்**, அவளுடைய குழந்தையையும் தன் **வீட்டுக்கு** அழைத்து வருகிறான் இக்பால்.

மைமூனாவை காணாது **ராவுத்தர்** தேடிக் கொண்டிருக்கும் போது ஒருவர் வந்து, **நீங்கள்** இறந்து போன வண்டிக்கார மைதீன் இடம் வாங்கிய கடன் தொகையான ஆயிரம் ரூபாயை உங்களிடம் **இக்பால்** கொடுத்து வரச் சொன்னார் என்று ஆயிரம் ரூபாயை **கொடுத்துவிட்டு**, தயவு செய்து அவளுடைய வீட்டை **அவளிடம்** ஒப்படைத்து விடுங்கள் என்று கூறிச் சென்றார்.

அதே நேரத்தில் அந்த மீலாது விழாவில் ஓர் அறிவிப்பு வெளியாகிறது. இந்த மீலாது விழா இப்பொழுது மணமேடையாக மாறப்போகிறது. **மணமகன்** - அப்துல் கபூர், மணமகள் – மைமூனா. **அனைவரும்** இருந்து

இத்தம்பதிகளுக்காக பிரார்த்தனை **செய்துவிட்டு** செல்லுங்கள்... மைமூனா என்ற அந்த **இளம்** விதவைக்கு மறுமணம் நடக்கிறது. அதற்கு **மிகவும்** உதவியாக இருந்தவன் இக்பால். இதைக்கண்ட **ராவுத்தர்** மனம் மாறி, மணமக்களுக்கு ஆயிரத்து ஒரு **ரூபாய்** வழங்கிச் செல்கிறார். இக்கதையில் இளம் **விதவைக்கு** ஏற்படும் துன்பங்களையும், வேதனைகளையும் போக்குவதற்காக அவளுக்கு மறுமணம் அவசியம் **என்பதை** ஆசிரியர் அழகாக உணர்த்துகிறார்

பெண்ணுரிமை

திருப்பத்தூரை சேர்ந்த வி.நூர்.**முகம்மது** என்ற எழுத்தாளர் முதல் தமிழ் இஸ்லாமிய **சிறுகதையை** சம்மதமா என்ற தலைப்பில் 1945 இல் **எழுதினார்**. இது பெண்ணுரிமையை வலியுறுத்தும் **புரட்சிகரமான** கதையாக அமைந்துவிட்டது. தஞ்சாவூரில் **மிகவும்** செல்வாக்கு பெற்ற காசிம் மரைக்காயரின் மகன் **புக்காரி** ராணுவத்தில் சேர்ந்து பெரிய பதவி பெற்று திரும்பி **வருகிறான்**. திருச்சியின் பெரும் பணக்காரரும், **முன்கோபியுமான** அபூபக்கர் சாஹிபின் ஒரே செல்ல மகள் மும்தாஜ். ஊரிலேயே பெண்களில் மிக அதிகமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி வரை படித்த ஒரே பெண். புக்காரி - மும்தாஜ் திருமணம் பேசி முடிக்கப்படுகிறது.

புக்காரியின் நண்பர்கள் அவனை உசுப்பி விடுகின்றனர். ஒரு பெண்ணை **பார்க்காமலேயே** திருமணம் செய்வது எப்படி சரியாகும்? **ஒருவேளை** அவள் அழகில்லாமல் இருந்துவிட்டால், உன் **வாழ்க்கை** முழுவதும் நாசமாகிவிடும். எனவே எப்படியாவது திருமணத்திற்கு முன்பு அவளை ஒருமுறை நேரில் **பார்த்துவிட்டு** சம்மதம் சொல்லிவிடு. உனக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால் மறுப்பு தெரிவித்து, திருமணத்தை நிறுத்தி விடு.... என்று தூபம் போட்டார்கள். நான் **மணப்பெண்ணைப்** பார்த்தே ஆகவேண்டும் என்று ஒற்றைக்காலில் **நின்று** அடம் பிடிக்க ஆரம்பித்தான் புக்காரி. முதலில் **அதிர்ந்து** போன தந்தை, மகனின் பிடிவாதக் **குணத்தைக்** கண்டு வேறு வழியில்லாமல் மாப்பிள்ளைத் தோழனான நண்பன் நசீரை திருச்சிக்குத் தூதுவராக அனுப்பி **வைக்கிறார்**.

நஜீர் கொண்டு வந்த **செய்தியை** கேட்டவுடன், அபூபக்கர் வானத்துக்கும் **பூமிக்குமாய்** குதித்தார். இப்படிப்பட்ட சம்பந்தமே வேண்டாம். இந்தத் திருமணத்தை உடனடியாக நிறுத்துங்கள் **என்று** கத்தி கூச்சலிட ஆரம்பித்தார். உள்ளே இருந்த **மும்தாஜ்** தந்தையை அழைத்து, மாப்பிள்ளை என்னைப் **பார்ப்பது** அகௌரவம் எனில், திருமணம் நின்று விடுவதும் **கௌரவக்** குறைச்சல் தானே? எனவே இத்திருமணம் நடைபெற ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று கூறி விட்டாள். **மாப்பிள்ளை**, பெண்ணைப் பார்த்த அடுத்த நிமிடமே **திருமணம்** என்பதை இரு வீட்டாரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

அடுத்து பெண் பார்க்கும் **படலம்** தொடங்கியது. தேநீர் கொண்டு வந்து புக்காரிக்கு **கொடுத்த** மும்தாஜ், வினாடியில் வீட்டினுள் சென்று **விட்டாள்**. புக்காரிக்கு மனம் நிறைந்து விட்டது. அடுத்த சில **நிமிடங்களில்** விவாக ஒப்பந்தம் செய்ய அனைவரும் **தயாராகிக்** கொண்டிருக்கும் நிலையில், வீட்டுக்குள்ளிருந்து **கூச்சல்** கேட்டது. மணமகள், மாப்பிள்ளையை **வேண்டாம்** என்று கூறிய செய்தி பிறகுதான் அனைவருக்கும் **தெரிந்தது**. பின்னர் மும்தாஜ் பேச ஆரம்பித்தாள். தந்தையே, நீங்கள் திடீரென்று ஏழையாக மாறிவிட்டாலும் இவர் **என்னை** வேண்டாம் என்று சொல்லி இருப்பார். **துரதிஷ்டவசமாக** நான் அழகற்று இருந்தாலும் இவர் என்னை **வேண்டாம்** என்று சொல்லி இருப்பார். **இப்படிப்பட்டவர்** எனக்கு வேண்டாம். திருமணத்திற்கு முன் **மணமக்கள்** இருவரிடமும் உண்மையாக சம்மதம் கேட்க இஸ்லாம் கட்டளையிடுகிறது.

ஆனால் சமூகம் **மணமகனிடம்** உண்மையாகவும் மணப்பெண்ணிடம் அர்த்தமற்ற **கேலிச்** சடங்காகவும் தானே.... சம்மதமா? என்ற **கேள்வியைக்** கேட்கிறது. ***திருமணத்தை மறுப்பதற்கு மணப்பெண்ணாகிய எனக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்பதை அந்த மடையர்களுக்குப் புரிய வைப்பதற்காகவே இந்தக் கூட்டத்தை நான் கூட்டினேன் ....***[5] என்று கூறியபடி **மும்தாஜ்** உள்ளே சென்று விட்டாள். இஸ்லாத்தில் **பெண்ணடிமைத்தனம்** இல்லை என்ற போதிலும், சில **இஸ்லாமிய** குடும்பங்களில் பெண்களுக்கான உரிமைகள் **மறுக்கப்படுகிறது**. அதில் முக்கியமான ஒன்று திருமண உரிமை. **இச்சூழலில்தான்** பெண்களுக்கும் திருமணத்தை **மறுப்பதற்கு** உரிமை உண்டு என்பதை இச்சிறுகதை ஆணித்தரமாக **வலியுறுத்துகிறது**.

குடும்ப பாரம்

சி.ஜே.ஷாஜஹான் எழுதிய பரீதா வேலைக்கு போகிறாள் என்ற சிறுகதையில் ஒரு பெண் குடும்ப பாரத்தைச் சுமப்பது குறித்து பேசப்படுகிறது. சாதாரண தையல்காரரான ரஹ்மானுக்கும், **செல்வந்தரின்** மகள் பரீதாவுக்கும் திருமணம் **நடைபெறுகிறது**. வீட்டோடு மாப்பிள்ளையாக இருக்க ரஹ்மான் **மறுக்கவே** இருவரும் தனிக்குடித்தனம் செல்கிறார்கள். **காலச்சக்கரம்** சுழல இரு பிள்ளைகள் பிறக்கிறார்கள். புதிதாக **மெட்ராஸ்டெய்ல**ர் வந்துவிடவே ரஹ்மானுக்கு வருமானம் **குறைகிறது**. பசியால் பட்டினியால் நால்வரும் **வாடுகின்றனர்**.

ஒரு கட்டத்தில் ரஹ்மானின் **நண்பர்** சுந்தரத்தின் தொழிற்சாலையில் வேலைக்குச் **செல்ல** பரீதா முடிவு செய்து கணவனின் அனுமதி **பெறுகிறாள்**. கடைவீதிக்கு சென்ற கணவன் விபத்தில் சிக்கி பிணமாக வீடு திரும்புகிறான். போற்றுவோர் போற்ற, தூற்றுவோர் தூற்ற, தன் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற **வேண்டி** வேலைக்கு கிளம்புகிறாள் பரீதா. இக்கதையில் **பெண்களும்** குடும்பப் பொறுப்பை சுமக்க முடியும் **என்பதை** ஆசிரியர் உறுதிபடக் கூறுகிறார்.

வறுமை

வறுமைக்கு பல உருவங்கள் **இருப்பது** போல் பல படித்தரங்கள் இருக்கின்றன. **வறுமையில்** இருப்பவன் தன்னை விட மிகவும் வறுமையில் **இருப்பவனை** இளக்காரமாக, கேவலமாக பார்க்கின்றான் **என்பதை** நாவூரும்மா என்ற கதை மூலமாக நமக்கு **தோலுரித்து** காட்டுகிறார் ஆளூர் ஜலால்.

அந்த வீட்டில் நாவூரும்மா, **அவளுடைய** அம்மா மற்று வறுமை குடியிருந்தது. 20 வயதான நாவூரும்மா ஒரு நாளைக்கு 50 பைசா, 60 **பைசாவுக்கு** பீடி சுற்றித் தருவாள். வாய்க்கும் வயிற்றுக்கும் போதாத காலத்தில் கல்யாணத்துக்கு எங்கே போவது....**அந்தத்** தெருவில் நடந்து முடிந்த ஒரு மிகப்பெரிய **கல்யாணத்தை** நாவூரும்மா அசை போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். **நாவூரும்மா**..... நாவூரும்மா..... என்ற சத்தம் கேட்டு **திரும்பிய** பொழுது, மைதீன் காஜா நின்று **கொண்டிருந்தான்**. ஒரு கையை லேசாக மடக்கி சாய்த்துக் கொண்டு, **வாயின்** ஓரத்தில் நீரை ஒழுக விட்டுக்கொண்டு, **சொத்தையான** கருத்த பாசியை பற்களில் படிய விட்டுக்கொண்டு **அவன்** சிரிப்பது ஒரு மாதிரியாக இருக்கும். பார்த்தால் **சூட்டிப்பில்லாதவன்** போல இருந்தாலும், தெருக்காரர்கள் **சொல்லும்** வேலையை சரியாகச் செய்து விடுவான்.

நாவூரும்மா மீது அவனுக்கு தனி இஷ்டம். அடிக்கடி அவள் வீட்டுத் திண்ணையில் வந்து படுத்துக் கொள்வான். பல வரன்கள் வந்து **போய்விட** அவளுக்கு மைதீன் காஜா மீது ஒரு விருப்பம். **ஒருநாள்** நாவூரும்மா தன் அம்மாவிடம் தைரியத்தைக் **கூட்டிக்கொண்டு** பேசினாள்..... எனக்கு செலவே இல்லாம **மைதீன்** காஜாவ கல்யாணம் பண்ணி விடுறியா.? **இதைக்** கேட்டவுடன் அம்மா பதறினாள். உனக்கு பைத்தியம் **பிடிச்சு** போச்சோ?. அந்தப் பையன் இனிமேல் இங்க **வரப்படாது** என கத்தினாள்..

அடக்கி வைத்த உணர்வுகளை கொட்ட ஆரம்பித்தாள் நாவூரும்மா. ***ஊரிலே உள்ளவனுவ கெட்டிகிறதுக்கு பணம் கேக்குறானுவோ, தெருவுல போற எவனாவது கட்டிக்குவானாண்ணு பார்த்தேன்..... ஒருத்தன் வந்தான். அவனும் ரெண்டு பிள்ளைக்காரன். மைங்காஜாவையாவது கட்டிக்கலாமுன்னு கேட்டேன். அம்மாவும் கவுரவம் பாக்கறா*** [6].....என்று புலம்பி விட்டு, பீடி அடுக்க ஆரம்பித்தாள். வறுமையில் வாடுபவர்கள் கூட தன்னைவிட தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களை **வெறுக்கிறார்கள்** என்ற நிலையை நாவூரும்மாவின் அம்மா **கதாபாத்திரத்தின்** வழியே எழுத்தாளர் நமக்கு **விளக்குகிறார்**.

கண்டெடுத்த பொருள்

ஆர்னிகா நாசர் எழுதிய **கண்டெடுத்த** பொருள் என்ற சிறுகதை வாயிலாக ஒரு பொருள் கண்டெடுக்கப்பட்டால் இஸ்லாமிய **சட்டப்படி** என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது **விளக்கப்பட்டுள்ளது**.

கடிகாரக் கடை **வைத்திருக்கும்** 45 வயது கமால் பாட்சாவுக்கு மனைவி, இரு **குழந்தைகள்**. ஒரு நாள் கமாலின் தோட்டத்திற்குள் ஒரு **ஆட்டுக்குட்டி** நுழைந்துவிட, அதை விரட்டுகிறான் கமால். **யாருடைய** ஆடு வழி தவறி வந்து விட்டது என்று எண்ணி விசாரிக்கின்றான். ஆட்டு உரிமையாளர் **கிடைக்கவில்லை**. அப்போது கமாலின் மகன்... அப்பா இதை நாமே **வைத்துக்கொள்வோம்** என்று கூறுகிறான்... அதற்கு ***ஊம்மா தொழுகைக்கு***

பின் என் வீட்டுத் தோட்டத்தில் ஒரு உயிருள்ள பொருளை கண்டெடுத்து இருக்கேன். அது தன்னுடைய பொருள்தான்றதுக்கான ஆதாரத்தை காட்டிட்டு பொருளை வாங்கிடலாம்னு அறிவிப்பு பண்றேன். ஆட்டுக்கு சொந்தக்காரன் கிடைச்சாலும் கிடைக்கலாம்...[7]........என்றார் கமால். அப்போதும் உரிமையாளர் வரவில்லை என்றால்.....?.. இது மகனின் கேள்வி. அடுத்தடுத்து மேலும் இரண்டு ஆண்டுகள் **காத்திருக்கலாம்** அப்பொழுதும் உரிமையாளர் வரவில்லை என்று **சொன்னால்**, நாம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றார் கமால்.

கேபிள் டிவியில் விளம்பரம் **கொடுத்து**, பலரிடம் சொல்லி ஊருக்கே தெரிந்துவிட்டது கமாலிடம் ஆடு இருக்கிறது என்று. ஆனாலும் **உரிமையாளர்** வரவே இல்லை. மூன்று வருடம் கழிந்து விட்டது. **இப்பொழுது** அந்தக் குட்டிஆடு 18 கிலோ உடைய பெரிய ஆடாக வளர்ந்துவிட்டது. கமால் அதனை கண்ணும் **கருத்துமாக** வளர்த் வந்தான். உரிமையாளர் வராததால், **பக்ரீத்** அன்று தான் கண்டெடுத்த ஆட்டை குர்பானி **கொடுத்தான்** கமால் பாட்சா. கறித்துண்டுகளைச் சிறுசிறு பங்காகப் பிரித்து அக்கம்பக்கத்தில் உள்ள **அனைவர்** வீட்டுக்கும் கொடுத்தனுப்பினான். பக்கத்து வீட்டில் உள்ள அகமதுவும் அக்கறியை பெற்றுக்கொண்டான்.

பிறகு அகமது தன் மகனை **அழைத்து**, கமால் பாட்சா கண்டெடுத்த ஆட்டுக்குட்டி **நம்முடையது** என்றான். மேலும்.... கமால் எப்ப பார்த்தாலும், நாம மார்க்கப்படி வாழணும்.. ஹதீஸ்ல இத சொல்றாங்க. அத சொல்றாங்க.. என்று சொல்லிக்கொண்டே **இருப்பான்**.. அவனை சோதனை செய்து பார்க்கவே, **சந்தைக்குச்** சென்று 500 ரூபாய்க்கு ஆட்டுக்குட்டியை வாங்கி **அவன்** தோட்டத்தில் யாருக்கும் தெரியாமல் விட்டு விட்டு **வந்தேன்**. ஆனால் அவன் பேச்சில் மட்டுமல்ல, **செயலிலும்** வீரன் என்று நிரூபித்து, மூன்றாண்டுகள் பத்திரமாய் வளர்த்து வந்து இருக்கின்றான்... என்று கூறிக்**கொண்டிருக்கும்** போதே அகமதுவின் 10 வயது மகள் ஓடிவந்தாள்.

அப்பா இந்த 500 ரூபாய் **நோட்டு** கசங்கிய படி நம் வீட்டு வாசலில் கிடந்தது. **என்ன** செய்யலாம்? உரியவர்கள் வந்து பெற்றுச் **செல்லும்படி** அறிவிப்பு செய்யலாமா? என்று கேட்டாள். **அதெல்லாம்** கிடையாது கண்டெடுத்த பொருள் நமக்குத்தான் **சொந்தம்**. நீ யார் கிட்டயும் சொல்லாதே... என்று அகமது மகளை விரட்டி விட்டான். சற்று நேரத்தில் நாலாவது **வீட்டு** சமியுல்லா தன் தொலைந்து போன 500 ரூபாய் **நோட்டைத்** தேடி வந்தார். ஆனால் அகமது தான் 500 **ரூபாயை** பார்க்கவே இல்லை என்று அவனையும் **விரட்டிவிட்டார்**.

அகமது முஸ்லிமாக **பிறந்தவன்**. கமால் பாட்சாவோ மூமினாகவே (இஸ்லாமிய **சட்டப்படி**) வாழ்பவன். அல்லாஹ் மூமின்களை அதிகம் **நேசிக்கிறான்**. அகமது கணக்கில் பத்து மடங்கு பாவத்தையும் **கமால்** கணக்கில் பத்து மடங்கு புண்ணியத்தையும் **கூட்டி** வைப்பான் என்றனர் வானவர்கள். பூமிக்கு புரியாத **புதிர்** மொழியில்..... என்று ஆசிரியர் கதையை **முடிக்கிறார்**. இக்கதையில் கண்டெடுத்த பொருளை உரியவர்கள் வந்து பெற்றுக் கொள்ளும் வரை சுமார் மூன்று **ஆண்டுகள்** அதை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற இஸ்லாமிய **சட்டத்தை** ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தொழிலாளர்கள் மீதான அடக்குமுறை

இன்று உலகம் முழுவதிலும் **உள்ள** சிறியதும் பெரியதுமான பல தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கான உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. **அவர்கள்** நசுக்கப் படுகிறார்கள். அவர்களின் உழைப்பு **உறிஞ்சப்படுகிறது**. என்பது நியாயமான உண்மையே. **இருகூரான்** எழுதிய சோறு என்ற சிறுகதை பதின்ம வயது இளைஞர்கள் தொழிலாளர்களாக மாற்றப்படுவதும், **அவர்களுக்கு** ஏற்ற உணவு தரப்படாத அவல **நிலையையும்**, அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசக்கூடிய நபரைத் **தண்டிக்கக்** கூடிய முதலாளித்துவ சமூகத்தையும் குறித்து **பேசுகிறது**.

ஒரு மலை அடிவாரத்தில் **தேயிலைத்** தோட்ட தொழிலாளர்களுக்காக கம்பெனி சார்பில் மளிகைக் கடை ஒன்று வெள;ளைக்காரன் **காலத்திலேயே** ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அதை முதலாளி **இபுராஹிம்** கடந்த 30 ஆண்டுகளாக கான்ட்ராக்ட் எடுத்து **நடத்தி** வருகிறார். வெளியூர்களில் இருந்து வந்த பதினெட்டு வயதுக்குட்பட்ட 15 இளைஞர்கள் தொழிலாளர்களாக **இங்கு** தங்கி பணிபுரிந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு **சமையல்** செய்வதற்காக மாசுத்தா என்கின்ற மகம்மது சுல்தான் என்ற முன்னாள் ராணுவ ஊழியர் இருக்கிறார். அவர் **இங்கு** வேலையில்

சேர்ந்து முப்பது ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. அவர் ராணுவத்தில் ரொட்டி தான் சுட்டாh; என்றாலும், இந்த வயதிலும் அவரிடம் ஒரு ராணுவ மிடுக்கு இருக்கும்.

சென்ற பக்ரீத்துக்கு முதல் மாதம் தான் வேலைக்கு சேர்ந்தவன் சின்ன அத்துர்ரஹ்மான். பத்தாவதுக்கு மேல் படிக்கவைக்க முடியாத ஏழ்மையினால் அவனுடைய தாய் பல்லடத்தில் இருந்து அவனை இங்கே அனுப்பி விட்டாள். சின்னவனுக்கு எழுத்துக்கள் முத்து முத்தாக வருவதால், முதலாளி அவனை பேரேடு, சிட்டை, அடங்கல் எழுதப் பழகி விட்டார்.

மேலும் உனக்கு இப்பொழுது சம்பளம் மாதம் 30 ரூபாய். நீ நன்றாக கணக்கு வழக்குகளை பழகிய பிறகு மாதம் ஐம்பது ரூபாய் தருகிறேன் என்று வாக்குறுதி தந்தார் முதலாளி. ஆனால் நடந்ததோ வேற…….. ***மொத மாசமே பெருநாள் வந்துடுச்சே சின்னவா. அதுக்கு துணிமணி எடுத்ததற்கு உன் கணக்கிலேயே பத்துவளி வச்சா அந்தக் கடன் முடிய இனியும் ஆறேழு மாசம் ஆகும் அதனாலே சம்பளத்தை கூட்டிக்கிற சமாச்சாரம் அப்புறம் பார்த்துக்கிடலாம் பழையபடியே முப்பது வரவை என்று பேச்சு மாறிவிட்டார்*** ….[8]. என்ற இவ்வார்த்தைகள் தொழிலாளர்களுக்கு ஆசை காட்டி மோசம் செய்யப்படுவதை உணர்த்துவதாக அமைகின்றது.

மாசுத்தா குருமா தாளித்தால், அந்த மலை முழுவதும் மணக்கும். அவ்வளவு கைப்பக்குவம் அவருக்கு... கடை பையன்களுக்கு எப்போதும் புளிச்சாறு, ஓலை கருவாட்டு என்று சாதாரண குழம்பு போட்டதனால், அவர்களுடைய நாக்கு செத்து விட்டது. ஆளாளுக்குக் கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். மாசுத்தா எப்போ நெய்ச்சோறு போடுவீங்க?.... மாசுத்தாவுக்கு கடை பையன்கள் மீது அளவு கடந்த பாசம் இருந்தது.

இன்றைக்கு முதலாளியோ வெளியூர் போய் விட்டார். அவர் வருவதற்குள் பையன்களுக்கு நல்ல நெய்ச்சோறு செய்து போட்டு விட வேண்டும் என்று மாசுத்தாவின் மனம் துடித்தது. வேகமாகச் சென்று ஒரு கோழியை அடித்து மணக்க மணக்க நெய்ச்சோறு, குருமா தயார் செய்துவிட்டார். இரவு வரவேண்டிய முதலாளி போன காரியம் சீக்கிரமாக முடிந்து விட்டதால் மதியமே வந்து விட்டார். சுமையலறைப் பக்கம் வருவதற்கு முன்பே அவருக்கு குருமா வாசனை தூக்கியது. முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்க ஆரம்பித்தது.....யாருடா இன்னிக்கு நெய்ச்சோறு வைக்கச் சொன்னது? சொல்லுங்கடா யார் சொன்னது? கத்தினார் முதலாளி. மாசுத்தா தைரியமாகச் சொன்னார். நான் தான் செய்தேன் பயலுகளுக்கு நல்ல சோறு குழம்பு போடவே இல்லை. அதனால தான் செஞ்சேன் என்றார்.

கடும் கோபம் கொண்ட முதலாளி இந்தக் கிழவனோட கணக்கை முடிச்சு இவன வீட்டுக்கு அனுப்பி வையுங்க. இவனை வேலைக்கு வச்சா என் சொத்தையெல்லாம் கரைச்சு விடுவான் என்று கத்திக் கொண்டே இருந்தார். ***யார் கணக்கை எவன்டா தீர்க்கறது.?. நீ எழுதற கணக்கை நீயே தான் தீர்த்துக்கணும். கொண்டு போய் உன் கபரஸ்தான் லே போடுடா உன் பணத்தையும் காசையும். அவனவன் வரவையும், செலவையும் எங்கிருந்தோ ஒருத்தன் எழுதிக்கிட்டிருக்கான்னு யோசிக்காம, இந்த பசங்க வேர்வையைக் காசாக்கி நீ எழுதி வைக்கிறது அவ்வளவும் பாவத்தோட கணக்கு. இதைத் தீர்க்க வேண்டியது இங்க இல்லடா... அங்கே... அங்கே...[9]*** என்று கத்திக் கொண்டே போனார் மாசுத்தா …. கடுமையாக உழைக்கும் தொழிலாளியின் இரத்தத்தைச் சுரண்டும் ஒவ்வொருவரும் நாளை இறைவனிடம் பதில் சொல்லியே ஆகவேண்டும் என்ற இஸ்லாமியக் கருத்தை எழுத்தாளர் இங்கு பதிவு செய்கிறார்..

தாய்மை

தூயவன் என்ற அக்பர் எழுதிய மடி நனைந்தது என்ற சிறுகதை தாய்மை குறித்து பேசுகிறது. நிறைமாத கர்ப்பிணியான ஆபிதா தன் கணவர் அன்வருடன் பிரசவத்திற்காக மருத்துவமனைக்கு செல்கிறாள். அங்கு குழந்தை பிறந்து இறந்து விடவே, சொல்ல முடியா துன்பத்துடன் மருத்துவமனையை விட்டு வெளியே வருகிறாள்.

வீட்டுக்கு வருவதற்காக பேருந்தில் பயணம் செய்யும் பொழுது எதிர்ப்புறத்தில் ஒரு அழகான குழந்தை ஒன்று தாயின் மடியில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அக்குழந்தையை அப்படியே அள்ளி எடுத்து அணைக்க அபிதாவின் தாய்மை துடிக்கிறது. ஒருகட்டத்தில் குழந்தையை கையில் வாங்குகிறாள் ஆபிதா. குடித்த பாலை அக்குழந்தை கக்குகிறது

அபிதாவின் மடி நனைகிறது. ***ஐயையோ உங்க புடவையெல்லாம் அசிங்கமாய்ட்டுதேம்மா*** எனப் பதறித் துடித்தாள் குழந்தையின் தாய். ***அசிங்கமா ? இல்லை. இது ஆனந்தம்*** எனக்கூறி கண்களை மூடிக்கொண்டாள் ஆபிதா. கரகரவென்று மடி நனைந்து கொண்டு வந்தது. அப்போது அதன் அபரிமிதமான வெப்பம் ஆபிதா புல்லரிக்க வைத்து கொண்டிருந்தது. மெய்மறந்த நிலை தாய்மை சுகம். அது இப்படி மடி நெனைக்கிற போதும் கிடைப்பதுண்டு என்ற உண்மை ஆபிதா வைப்போல் பெற்று பறிகொடுத்த அவர்களுக்குத்தான் தெரியும் .இல்லையா? [10] என்று கதை நிறைவடைகிறது. இக்கதையைப் படிப்பவர்கள் நிச்சயமாக **கண்ணீர்** சிந்துவர். அந்த அளவிற்கு வரிக்குவரி தாய்மை **உணர்ச்சி** பொங்கப் பொங்க கதையைப் படைத்திருக்கிறார் **ஆசிரியர்**.

முடிவுரை

தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் **இஸ்லாமியச்** சிறுகதைகள் ஒரு தனி இடத்தை **பெற்றுள்ளன**. இக்கதைகளில் இஸ்லாமிய விழுமியங்களையும், **சமூக** சிக்கல்களையும், அதற்கான தீர்வுகளையும் **ஆங்காங்கே** பதிவு செய்து, இஸ்லாமிய சிறுகதையியல் **கோட்பாட்டை** எழுத்தாளர்கள் பின்பற்றியிருப்பதை மேற்கண்ட **பத்து** சிறுகதைகளின் வாயிலாக இக்கட்டுரை ஆய்ந்து **கூறியுள்ளது**.

அடிக்குறிப்புகள்

01. கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் (**முதன்மை** பதிப்பாசிரியர்) (2007),
இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் ப.180, **இஸ்லாமிய** இலக்கியக் கழகம், சென்னை 2.

02. மேலது, ப.54

03. மேலது, ப.200

04. மேலது, ப.100

05. மேலது, ப.08

06. மேலது, ப.226

07. மேலது, ப.485

08. மேலது, ப.129

09. மேலது, ப.136

10. மேலது, ப.217

Reference :

1. Kaviko. Abdul Rahuman, Chief Editor (2007), Islamiya Sirukathaikal, P.180, Islamiya Ilakkiya Kalagam, Chennai – 02
2. Ibid. 54
3. Ibid. 200
4. Ibid. 100
5. Ibid. 08
6. Ibid. 226
7. Ibid. 485
8. Ibid. 129
9. Ibid. 136
10. Ibid. 217